

Johann Erich Biester

Qvum Illvstris Ivreconsvltorvm Ordinis In Alma Fridericiana Avctoritate Praeside Adolph. Frid. Trendelenbvg ICto Antecessore Seniore Pro Licentia Svmmos In Ivre Honores Capessendi Ex More Dispvtaret Ioannes Ericvs Biester Lvbecensis Ivventvti In Dvcali Paedagogio Ervdiendae Praefectvs Vt Impvgnantibvs Disceptandi Praeberet Materiam Hosce Locos E Vario Ivre Decerptos Proposvit

Bvetzovii: [Verlag nicht ermittelbar], A. D. XXVIII. Septembr. A. O. R. MDCCLXXIII

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1837407274>

Druck Freier Zugang

Promotionsprogramm und
für
wissenschaftslehrende Professoren
1-5. Reihe Studienw.
6.1. Bitter

Mkl *h*
3326

Mulbg h
3326

I. AUCTORITATE

Est possessio ius in rem, sed minus principale. Principale autem potest esse dominium in genere dici, cuius formae sunt: dominium rei corporalis et uniuersale, dominiumque vel quasi seruitutis et pignoris.

II.

Sed procul hic esto possessio, quam facti dicunt Icti. Neque omnis, quae iuris est, seu in iure consistit, huc spectat. Ius possessionis enim (*das Recht aus dem Besitz*) huc pertinere quidem videtur, non vero ius possidendi (*das Recht auf dem Besitz*), nisi quatenus hoc ipsum ex possessione est.

III.

Itane igitur ius possidendi potest etiam ius possessionis esse? —
Potest omnino.

IIII.

In orbem finire videntur, qui dominium dicunt ius esse, vi cuius quid nostrum est. Sed nec potest omne, quod nostrum est, recte dici in dominio nostro esse.

V.

Pignus ne de iure germanico quidem dominium rei oppignoratae in creditorem pignoratitium transfert.

VI.

Fructuum perceptio, qua b. f. possessor acquirit fructus rei alienae a se possessae, non est *modus acquirendi originarius iuris naturalis*. Sed ex iuris civilis ratione b. f. possessor ad similitudinem veri domini fructus rei percipiendo suos facit. Ideoque ad iura possessionis pertinet.

VII.

Iudicia diuiforia non *mixta*, nec plane *in rem* funt, fed *in perfonam* tantum.

VIII.

Humani quid paffus videtur POMPONIVS, qui PAVLO auctore, (L. 4. §. 7. D. fin. reg.) negauit, focium poffe aduerfus focium finium regundorum experiri ratione fundorum vtriusque communis et alterutrius proprii.

VIII.

Et a latinitatis genio recedunt, nec IVSTINIANI mentem (§. 13. §. de act.) capiunt, qui dicunt: Actiones praeiudiciales *in rem* quidem esse videntur, fed non funt.

X.

De actoris mutata voluntate intelligendus est AFRICANVS in L. 18. D. de iurisd.

XI.

Recta proba funt, quae VLPIANVS dicit (L. 15. §. ult. D. de vfufr.), proprietatis dominum ne quidem confentiente fructuario feruitutem imponere poffe.

XII.

Ne vis fiat verbis VLPIANI in L. 13. §. 1. D. de pignorat. act.

XIII.

Non litis conteftatio, fed editio instrumentorum eam antecedens, rei inducit malam fidem.

XIII.

Frufta emtor prouocat ad auxilium legis 2. C. de rescind. vendit. nifi probauerit, duplum iufti pretii excedere, quod dederit.

XV.

XV.

Obligationes quasi ex contractu neque ad contractuum gentis referri possunt, neque ex vnius partis vero, alterius ficto consensu deriuari.

XVI.

Exceptio partis incerti omni iuris et aequitatis rationi repugnat.

XVII.

Ordines prouinciales non *partem* imperii tenent, sed imperium, quod principis est integrum, tantum *limitant*.

XVIII.

Monstruosum est, quod fingunt, medium genus ciuitatum immediatas inter & municipales.

XVIII.

Male, puto, sentiret, qui dissentiret a DREYERO V. S. et Ill, origines iuris Lubecensis ex Sufatenfi deducendas esse negante.

XX.

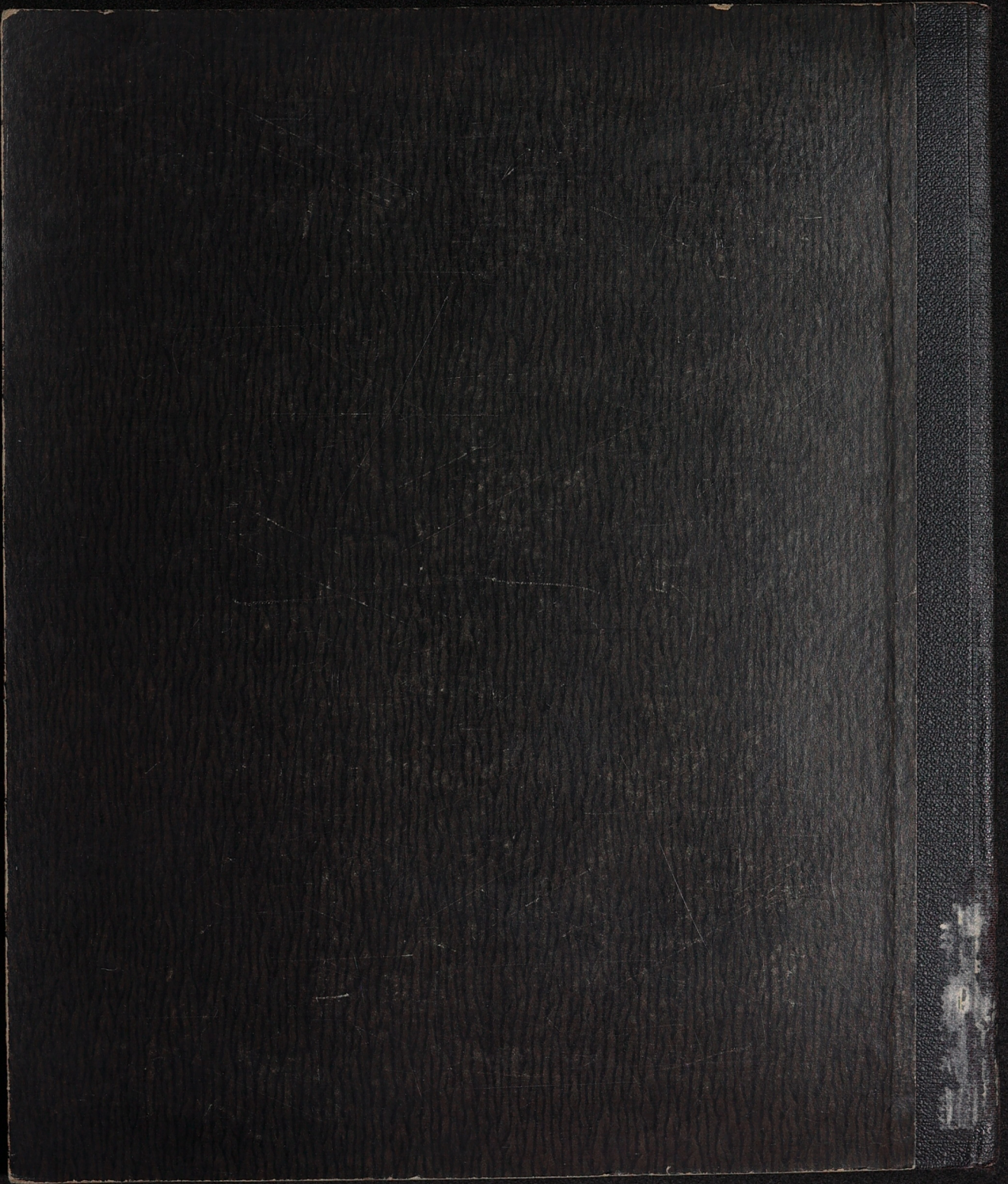
Separatio bonorum non est modus tollendi patriam potestatem.

XXI.

XXII.

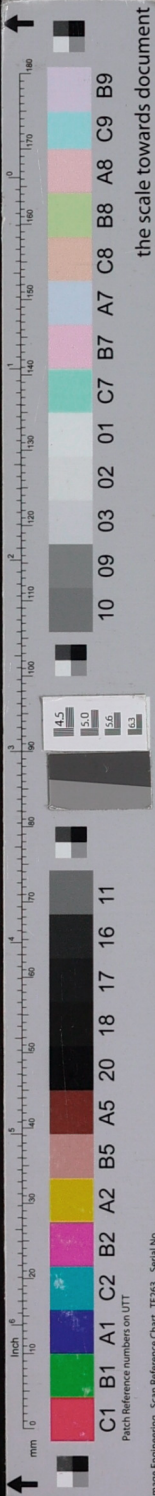

Landesbibliothek
Mecklenburg-Vorpommern
Günther Uecker

https://purl.uni-rostock.de/rostdok/ppn1837407274/phys_0008

DFG

the scale towards document

VII.

uiforia non *mixta*, nec plane *in rem* sunt, sed *in perso-*

VIII.

quid passus videtur POMPONIVS, qui PAVLO auctore,
(*D. fin. reg.*) negavit, focium posse aduersus focium finium
experiri ratione fundorum vtriusque communis et alterutrius

VIIII.

titatis genio recedunt, nec IVSTINIANI mentem (*§. 13.*
piunt, qui dicunt: Actiones praeiudiciales in rem quidem esse
on sunt.

X.

is mutata voluntate intelligendus est AFRICANVS in
urisd.

XI.

oba sunt, quae VLPIANVS dicit (*L. 15. §. ult. D. de*
rietatis dominum ne quidem consentiente fructuario seruitu-
posse.

XII.

at verbis VEPIANI in *L. 13. §. 1. D. de pignerat. act.*

XIII.

contestatio, sed editio instrumentorum eam antecedens, rei
fidem.

XIIII.

emtor prouocat ad auxilium *legis 2. C. de rescind. vendit.*
, duplum iusti pretii excedere, quod dederit.

XV.